

FOAIE PAROHIALĂ

2 - 8 iulie 2023

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

RUGĂCIUNE

Doamne Isuse Cristoase, Dumnezeu cel adevărat, Fiul lui Dumnezeu cel viu, ai venit în lume să vindeci toată boala și neputința, zi Tu un cuvânt dumnezeiesc acestor suflete ce s-au adunat aici în Sfântă Casa Ta, fă, Dumnezeu cerului, să se tămăduiască toți de bolile cele sufletești și trupești.

Deschide ochii sufletelor celor ce Te caută pe Tine și care au venit aici și ajută-ne la toți ca, în ziua cea de apoi, să ne odihnim și noi în sfântă Împărăția Ta cu toți aleșii Tăi cei din veac. Amin.

RUGĂCIUNE

O, Doamne, voi începe de la credință, pentru a putea dobândi vederea: merg pe drum în căutarea patriei. În timpul acestui parcurs sufletul îmi spune: că înaintea Ta se află orice dorință a mea, iar față de Tine, nu-mi este ascuns nici un suspin. Dar în patria cea cerească, nu mai sunt dator să mă rog pentru nimic, ci numai să Te măresc, căci acolo nu-mi va lipsi nimic. Aici cred, acolo voi vedea; aici am speranță, și acolo voi avea; aici mă rog, iar acolo voi primi!

Acum cumpănesc lucrurile, pe care le văd, și cred în acelea, pe care nu le văd. Tu, o, Doamne, nu m-ai părăsit chemându-mă la credință; chiar dacă îmi poruncești să cred în ceea ce nu pot să văd, totuși nu-mi refuzi ca să văd acele lucruri, care mă ajută să cred în ceea ce nu văd..., dacă este cu neputință pentru mine să văd Dumnezeirea Ta, în schimb pot să văd foarte clar omenescul Tău. Iată ai devenit Om, pentru ca în aceeași persoană să poți fi văzut, și să se poată crede în Tine. Ajută-mă, să mă bucur și eu de Dumnezeirea Ta. Amin. (După Sfântul Augustin)

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Gabriela Huza, Cristina Ciorba, Patricia Perțe și Viorel Carțiș**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

O cheie pentru uşile Împărăţiei

Rusaliile ne deschid un nou orizont: suntem toţi împreună Biserica lui Cristos şi fiecare dintre noi devenim temple ale Spiritului Sfânt. Duminicile care urmează acestei mari sărbători încercau să ne introducă pas cu pas în această nouă realitate. Prima duminică este cea dedicată Tuturor Sfinţilor şi ne aduce aminte că la acea sfinţenie pe care o contemplăm în chipurile de pe iconostas suntem şi noi chemaţi. Chemaţi precum primii ucenici pe care îi regăsim în duminica a doua, înţelegând astfel că sfinţenia noastră este o consecinţă a sfinţeniei Spiritului Sfânt pe care începem să o trăim cu adevărat atunci când mergem pe urmele lui Cristos. Ce înseamnă apoi să abandonăm şi noi zi de zi mrejele noastre şi ale lumii în care trăim, înţelegem cu adevărat atunci când contemplăm evanghelia celei de-a treia duminici după Rusalii. Suntem introduşi în lumea guvernată de Providenţa Divină, diferită de cea pagână în care trăim. O lume în care iubirea şi îndurarea lui Dumnezeu ne învăluie la fiecare pas şi ne este revelată în cele mai mici şi mai banale aspecte ale vieţii printr-o contemplaţie a armoniei creaţiei din jurul nostru. Crinii câmpului şi păsările cerului sunt tot atâtea exemple ce ne vorbesc de grija părintească a Tatălui Ceresc pentru fiecare dintre noi.

O lume aşadar în care Providenţa lui Dumnezeu ne însoţeşte în fiecare clipă. Happy end, deci? Da, dar nu încă! Duminica de astăzi ne vorbeşte despre felul în care intrăm sau nu, acceptăm sau nu, ne încredem sau nu, în această luminoasă realitate. Dacă astăzi îl contemplăm pe centurionul roman care aduce Providenţa în casa lui prin credinţă, tot evangheliile ne prezintă cazul celor din Nazareth, care prin neîncrederea şi necredinţa lor în Cel pe care îl consideră doar fiul lui Iosif tâmplarul, rămân cu buzele umflate. De aceea şi noi ca şi creştini, suntem chemaţi zi de zi. Şi zi de zi putem să deschidem uşa inimii noastre pentru a primi toate darurile Cerului sau să ne lăsăm cuprinşi de neîncredere, ferecându-ne în noi înşine. Aici contează prea puţin dacă suntem înscrişi în registrul de botez. Contează cu adevărat dacă răsadurile pe care le-am primit atunci au rodit la lumina credinţei. Fiindcă nici centurionul nu este nimic altceva decât un păgân care prin credinţă mănâncă pâinea fiilor, în timp ce fiii care se îndoiesc, se reîntorc la cepele Egiptului păgân.

Totul este un dar în viaţa noastră, însă şi darurile au nevoie de două mâini şi o inima care să le primească.

**PS Claudiu
Episcopul Eparhiei de Cluj-Gherla**